

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

Y 10 cents paper en l'isla de Cuba.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Míjt, núm. 20, botiga
BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA 8 rals, Cuba y
Puerto-Rico, 16 rals, Estranger, 18 rals.

ALS SOLDATS Y ALS GEFES.

RAMPAS per tot arréu: per tot arréu escándols y violencias. ¿Qui no regoneix la diada d'avuy? Cada dos ó tres anys se repeteix la mateixa funció. Siga en Matéu, siga en Quico, imitant al Creador, segons la Bíblia, forman homes que 's diuen diputats, a imatge y semblansa seva.

No hi ha més que una diferencia. Déu per formar a l'home agafà un grapat d'argila; y ells per formar diputats, agafen grapats de llot.

L'argila seria una materia massa pura. Lo llot abunda are més que may.

Cada temps té 'ls seus signes distintius. Han passat ja l'edat de la pedra y del ferro: hém arribat per desventura nostra, a l'edat del llot.

No vull parlar—perque hauria de ferho ab viva repugnancia—de aquesta que no 'n diré lluyta, sinó baralla ignoble, que la casi totalitat del país mira ab indiferencia.

Un temps, l'exercici del dret electoral era l'acte més august, més respectable del poble espanyol. Llavors, sens la pressió oficial que tot ho corromp y ho mistifica, s'alsava una bandera contra un'altra bandera, una aspiració contra un'altra aspiració, y las masses d'electors votavan, sense escoltar més que 'ls dictats de la conciencia, a aquelles personas que per sos mèrits, per sos serveys, per sos talents, per sa formalitat, millor representavan las ideas en pugna.

De las Corts aixís nombradas ne sortian lleys profitosas, disposicions encaminadas al bé y a la llibertat de la nació.

Los horisons de avuy no arriban més enllà del egoisme. Quan no 'l repugnant egoisme particular, l'egoisme de localitat ó de pandillatje, causa d'escándols inandits y de inexplicables misteris.

¿Cóm explicarse sinó, que homes liberals, demòcratas, fins republicans, apoyin a candidats conservadors? ¿Qui es capàs d'explicar satisfactoriament que en un districte de aquesta provincia, Sant Feliu de Llobregat, sigan los conservadors los que ab més energia apoyan y defensen a un candidat republicà?

Quan la mica de opinió que resta està pervertida fins a aquest extrem; quan veyem la majoria dels districtes invadits pèl *cunerisme*; quan surten diputats que ni saben quin punt del mapa ocupa 'l districte que han de representar en las Corts; quan la corruptora pressió oficial, després de destruir y estroncar las fonts de la legalitat, autorisa totes las trampas en favor dels candidats ministerials; quan en l'espai de dos anys veyem que la casi totalitat de las Corts era sagastina

ahir y demà será conservadora; francament, es cosa que fa desesperar del porvenir de la patria y fins de l'existencia de la llibertat.

La corrupció engendra corrupcions.

A tals Corts tal govern; y a tal govern y a tals Corts tal país.

Pero jo veuria ab calma y més que ab calma, ab gust aquesta ignoble batussa de ilegalitats y escándols, si 's trobès circumscriba únicament als partits monàrquichs que 's disputan la cassola. ¿Quin descrédit més gran per ells! ¿Quina manera més segura d'ensorrar-se! Pero no puch menos de avergonyirme, al véure que al costat dels uns y dels altres, s'hi agrupen per secundarlos y combatre ab ells y per ells, personas que havian figurat en los partits avansats; que havian fet sacrificis per la causa democrática, que senten encare 'l foch de l'idea; pero que un moment d'extravió ó un interés mal comprés los porta a servir de comparsas dels nostres enemichs més encarnissats.

¡Ah! Si hi son a temps encare, republicans de alguns districtes, rompén aquest fatal compromís, y ja que se 'ns ha declarat ilegals, deixeu que 'ls legals se barallin, embrutant la llei y destrossantla: no donguén al poble 'l mal exemple de posarvos al costat dels uns ó dels altres; no aumenteu ab la vostra inconsequencia, l'escepticisme que 'ns enerva y 'ns mata; siguén homes de idea, avants que homes de passions: pensén que en aquesta lluyta ignoble, no vá a buscars 'hi més que una duradera vergonya; pensén que cada vot que depositen al urna a favor de un monàrquich, que cada servey que 'l hi prestén, es un tiro traïdor disparat contra la nostra causa; y tinguen la seguretat de que s'eleva y déu elevarse sobre tots los interessos particulars ó de localitat, l'interés de la democracia.

Y vosaltres, los gefes de las distintas fraccions republicanas, poseuvos d'acort una vegada a la vida per evitar que 'ls elements de la democracia deixats al seu propi impuls, s'entreguin cegament a servir los interessos dels enemichs de la nostra causa.

Si diheu retrahiment, que 's retregui tothom. Si diheu a lluytar, que tothom lluyti. Pero sempre agermanats, sempre units, formant una gran massa davant del adversari.

Filla en gran part de las vostras eternas vacilacions es la desmoralisació que avuy s'observa. Filla de las vostras diferencias es la dislocació dels partits republicans. Per unirlos, per disciplinarlos, per donarlos unitat en l'atach y en la defensa 's necessita l'unitat y la inteligencia dels gefes. Si volén ser tals, sapiguén serho.

Un gefe negligent, pert un exèrcit. Un exèrcit indisciplinat es una plaga. L'entusiasme neix de la pureza en los fins y en los medis.

Quan los ulls de tots s'encaminin al ideal acariciat, que vosaltres sapiguén senyalarnos ¡ah! llavors, bastará que diguém:—A vence—y vencerém.

P. K.

REVISTA AGRÍCOLA.

I senyors; ja ho haurán observat ab la pluja d'aquests dias: los camps presentan un aspecte inmillorable.

Lo ditxo ja ho diu ben categòricament: Per l'abril cada gota 'n val mil.

De manera que 'ls que pateixen de gota deuen estar divertits aquest mes, pues a horas d'are estarán sufrint com si tinguessin mil gotas.

Y 'ls infelissos que 's vejin atacats avuy de gota serena, ja 's poden despedir de la vista per tota una eternitat, porque mil gotas serenas no las resisteix ni l'ull més robust y poderós.

Donchs, sí; tornant a lo que deyam, los camps estan d'un modo que enamoran.

Los núvols—que a pesar de 'n Cánovas son liberals,—nos han regalat una ruixada espléndida a fi de compensar als pobres pajesos de las caricias que cada trimestre los fan los recaudadors canovistas.

Sobre tot los prats ahont s'hi cria aulals y altres classes de forratje, han pres tanta ufana que 'ls bous y vacas y tots los animals que fan del vert lo seu pa de cada dia, no hi veuen de cap ull davant de la magnífica perspectiva d'atracsarse opíparament.

Per lo que 'ls pugui convenir, trasladém la noticia als carcundas y mestissos d'ambos sexes:

D'Arbucias y altres llochs, ne tenim noticias molt satisfactorias. Segons una carta que 'ns envian del péu del Monseny, los castanyers prometen molt. Y tinguin en compte que 'ls castanyers no fan com los guberns: lo que prometen ho compleixen.

«Cap any—diu la carta en qüestió,—haviam estat tant alegres com aquest. Los castanyers de la comarca están verts y frescos com una escarola. Los pajesos més vells y pràctichs asseguran que may s'havia presentat un any tant bó com lo que correm, tocant a castanyas. De modo que si tot vá bé, ab l'ajuda de Déu y Maria Santíssima, aixís com avants no més enviavan lo fruyt a Barcelona, enguany pensém enviarne també cap a Madrid, y no en petites quantitats.»

No volém seguir extractant la carta: tota ella versa sobre 'l mateix assumpto, y la impressió general es de que, a no espatllarse res, aquest any hi haurá moltes castanyas.

Per més que sembli impossible, gracias al benefici de la pluja los melonars y carabasseras s'han adelantat d'un modo tal, que en lo regne de Valencia hont aquestas fruytas maduran tant aviat, se 'n vén ja algunas de bastant crescutetas, haventse avisat als patrons de varios llanuts mercants porque 's presentin a Vinaroz y Benicarló en disposició de carregar las primeras remesas.

Aquí a Catalunya hem vist també bastantas carbasas en las candidaturas publicadas pels periódichs, y

com a dato curiós, podem assegurar als nostres lectors que l' senyor Romero Robledo, actual ministre de la Governació, ha comprat d' una sola vegada tres cents cinquanta melons y carabassas, ab lo propòsit, segons sembla, de col·locar-los a Madrid, en lo Congrés de diputats.

Per lo que toca a hortaliçes, los pronòstichs no poden ser més favorables. Las faberas estan que no poden dir faba, los pèsols se presenten aixirits com ells mateixos y de las Castillas, sabem que la col verda, a la qual son allí molt aficionats, va a donar, de tant abundanta.

A pesar d' aixó, nos diuen de Madrid, sense que responguem de la certesa de la notícia, qu' en virtut de certes variacions atmosfèriques, a molta gent de la vila dels aviat se 'ls acabarà 'l bròquil.

De las vinyas no 'n sabem res: sin embargo los taberners estan molt contents, com si esperessin una bona anyada. Ignorém si aquesta alegria proba de que ni haurà molt vi, ó de que ha caygut molta aygua.

Seguint la mateixa agradable tendència general, los boscos y sazedas han adquirit molta ufana. La brotada ha sigut tant general, que hasta arbres que 's donavan per morts han tret novament fullas tendras.

Tot indica, pues, que a son degut temps tindrem una bona espurgada, y que no mancarà llenya en gran per tots los que 'n necessitin.

Las alsinas y roures prometen proporcionarnos un respectable número de brancas rodonas y rectas, a propòsit pera garrots y altres aplicacions.

Los pins verdejan també qu' es una delícia, y per entre las sévas rodonas copas, s' hi veuen los infalibles fenyals d' una riquíssima cullita de pinyas.

Finalment, perque 'ls nostres lectors s' alegrin, podem adelantarlos la noticia de que las figueras, si bé no donaran gaires figas, presenten sintomas de que 's veuran cubiertas de pampols, inmensos y resistentes. Ja ho veuen. Per més que 'l govern nos peli, encare que 'ns deixi sense camisa, tenim la seguretat de que no podem anar despullats pel carrer.

Quan menos, tindrem abundancia de trajes iguals als que usavan Adán y Eva.

FANTÀSTICH

A candidatura conservadora ha sigut presentada pels seus patrocinadors no a tall de manifest, sino a tall de remiti.

Podian presentarse a tall de anunci: CANDIDATOS: *curan la fe política desde la primera toma.*

Y diuen los firmants del remiti, colocats per ordre alfabètic:

«Per aquests motius abriguem l' esperança (fan molt bé en agrigarla: abriguinla sobre tot, que no 's costi) abriguem l' esperança de que tots los electors amants dels interessos del país, sense distinció de matissos acudiran a las urnas, etc. etc.»

Figurine vostés si està desacreditada la política conservadora que 'ls mateixos que proclaman una candidatura ministerial, no gosin a presentarse com a polítics, sino que desmanen l' apoyo de tots los amants dels interessos del país, sense distinció de matissos.

Y ben mirat l' alocució dels ministerials hauria d' estar concebuda en los següents termes:

—Municipales: media vuelta a la derecha y a votar.

A Zaragoza 's van perdre tots los exemplars de las llistas electorals.

Ben mirat, aixó que sembla molt, no es res:

Unas llistas electorals son fetas ab un dia. No hi ha més que anar a todas las rectorias a demanar los libros d' óbits y fer unas llistas novas.

Demà farà quinze dias que 'l Sr. Mañé y Flaquer va publicar un article favorable a la santificació de las festas.

Y deya qu' es necessari cumplir lo quart manament de la ley de Dén: *que cada dia se honra a Dios.*

Lo quart manament de la ley de Dén es honrar pare y mare, Sr. Mañé y Flaquer.

Així ho observa *El Correo Catalan* que per aquesta vegada demostra que sab millor la doctrina que vosté.

Los conservadors de Madrid van reunir-se en lo Teatro Español per proclamar la seva candidatura.

Y en Romero Robledo va declamar un monòlech, burlantse de la fusió y dels fusionistas.

«Es un partit tant numeros, va dir, que podria reunir-se en un segon pis.»

Anda salero... burxa, burxa, burxa... Fins que 'l gat tregui las unglas.

Respecte dels demòcrates, va dir que 'ls conservadors estaven resoltos a mantenir l' ordre, apelant si fos necessari als procediments de forsa.

Es a dir, volen mantenir l' ordre, promovent lo desordre.

En Romero Robledo es un home especial: cada dia per esmorsar, per dinar y per sopar menja llengua.

En Martos y en Moret han conferenciat entre ells. Y després van anar al ministeri de la governació a conferenciar ab en Romero Robledo.

Farsas, farsas, tot son farsas tot son farsas é indecencias: véus' aquí dos eminencias que s' allistan de comparsas.

L' esquerra jeh l' esquerra! Va neix per proclamar la Constitució del 69. Va creix per mermar una a una las sévas promesas. Va pujar al poder per fer un paper ridícul, servint d' enclusa al martell de 'n Cánovas. Y ha mort.... Pero la seva mort requereix capitol apart.

Se tracta de designar als candidats que han de sortir per Madrid, mediant l' ajuda del govern.

Lo directori 'n designa dos; y en Martos, apegat a la seva, 'n proposa altres dos.

Y ja la tenim armada. Ni l' un cedeix, ni l' altre tampoch. Dos y dos fan quatre.

Y veus' hi aquí l' esquerra en quatre trossos: Va neix per proclamar la Constitució del 69.

Y ha mort per una dissensió promoguda per quatre candidats de tercera fila.

Desde que vaig veure que aquest partit se senyava ab la mà esquerra ja vaig dirho.

—Corra perill de treure los ulls.

En sols dos mesos y en una sola provincia, la de Huesca, s' han fet 143 cessants.

Y are 'ls conservadors que han passat a omplir aquests destins diran ab la boca plena:

«Señores: Menos política y mas administración.»

Llegim en un periódich de Mataró:

«Se 'ns diu que fa alguns dias, un jove forní y de cert caràcter, vestit ab faldillas negras las va emprendre en lo torrent de Trisach ab una nena de nou anys, a la que tractava nada menos que d' ensenyar la doctrina cristiana. Què tal seria la plática, quan fins los sorts (en las immedicacions n' hi havia un com una tapia) hagueren de alar-marse ab la mímica eloquencia del catequisador apóstol y 'ls crits de la fendra catequisada.»

A nosaltres se 'ns assegura que unas honradas treballadoras van presenciar l' escena: que l' home de las faldillas negras al veure's descobert va posarse a corre camps a través, y que sobre l' camp de batalla va quedar abandonat un barret de féula.

Ja ha sortit *La dona nua* del nostre company C. Gumà.

La dona nua ha tingut un éxit tant colossal, que en menos de una setmana està casi agotada una numerosa edició.

CARTAS DE FORA. —A Mora d' Ebro pochs dias avants de las elecciones va presentarse un investigador ab 43 matriculas. L' arcalde va cridar a altres tants republicans que com a tals estan retrats, participantlos que 'l gobernador havia enviat a aquell investigador y tot desseguida un regidor qu' estava present exclamà: Aixó es que 'l govern vol que voten per nosaltres: no tinguen por, que tot s' arreglarà. Què tal?

Dimenja passat a Santa Coloma de Gramanet, estavan ballant tranquilament, haven obtingut lo corresponent permis de l' autoritat, quan tot de un plegat se presenta un tinent d' arcalde acompanyat de dos homes ab armas di-solvent lo ball y emportantse 'n a un jove d' Sant Andreu de Palomar que va tenir l' atreviment de dir: Valdría més que fessin plegat 'l joch. Es cert que a Santa Coloma 's juga? Lo Sr. Gobernador de la Provincia hauria de averi-guarho y tornarnos la resposta.

Lo Rector de Balaguer se desganyita predicant que 's precis santificar las festas. Però l' exemple qu' ell dona no es lo més apropiat per edificar als feligresos. Lo dia de festa no 's pot treballar: diu lo rector y allà a las portas mateixas de l' iglesia cada festa hi compareixen dos carros y se 'n duhen las cadiras a un teatro que ha organitzat lo clero per entreteniment y recreo de la Juventut católica y de las Fillas de Maria. Y mentres tant se fa ab las cadiras un doble negoci: un a l' iglesia al demati y un altre al teatro al vespre. Aixó succeix los diumenges. Per lo tant, ja ho sabem feligresos: lo tercer santificar las festas.

Lo rector de un poble del Llobregat va despedir sense absolució a un feligrès perque no tenia butlla. La res-

posta del feligrès es digna de ser coneguda:—No tinc butlla desde un any en que al poble no n' hi havia y 'l rector va dirme:—Porteume la vella, paguen tres rals y 'us posaré la firma.

Lo rector de Calella no va fer professó de Corpus perque l' Ajuntament volia anarhi.—Al despedirse 'l predicador que havia fet los sermons de quaresma, qu' es un predicador molt bunyol va dir que 'ls habitants de aquella vila eran molt heretjes, perque van dir qu' ell com a predicador no valia res.

Dos noticias. Lo rector de Vidreres ha excomunicat als lectors de la CAMPANA. Aquesta es la primera. La segona es que 'l corresponsal de aquella població ha aumentat lo pedido. Era d' esperar. No hi ha res qu' engren-tant com una excomunió.

En un poble de la provincia de Girona va presentarse l' candidat acompanyat de la seva senyora, y aquesta al despedirse del seu escàs acompanyament sens dubte per demostrar lo carinyo que té als electors del seu marit va abraçar y fer un petó a un agent electoral anomenat Anton. Aquesta feta tal vegada a Madrid es moda; pero allà en lo poble va produhir molta estranyesa.

MANIFEST

ALS ELECTORS DE QUAISEVOL PUESTO

Ciudadans: Ab lo cor net y plé de intencions honradas, las unglas ben retalladas y l' cap molt tranquil y dret, deixant corre aquells primors que acostuman a usá 'ls altres, me dirigeixo a vosaltres, benemèrits electors.

Sens dubte hauréu ensumat, gracias al vostre magí, que en resum aixó vol di que jo vull ser diputat.

Sí, ho desitjo, francament, busco aquesta distinció, pero per supuesto, aixó desinteressadament;

que no soch d' aquells que van buscant vots ab mil apuros y llensant uns quants cents duros per cobrá 'ls més endavant.

Fa molt temps que la nació porta una vida raquítica,

perque avuy de la política se 'n fa una especulació.

Ja s' ha perdut la memoria d' aquella rassa macisa,

que s' venian la camisa pel partit y per la gloria.

Ara en lloch de ferho aixís, los que arreglamos pretenen si alguna camisa s' venen, as es sempre la del país.

Y no fallan estornells que ab lo seu llenguatge noble,

tot parlant de salvá 'l poble, no més pensan salvarse ells.

Com seguit, pues, soportant tota aquesta mala sombra,

Com no agafeu una esombra y us los trayeu del davant?

Ah, no! Es precis despertar-se y adoptar un criteri s,

per veure si 's pot lográ que s' acabi tanta farsa.

Ja n' heu passat prou d' embulls, ja n' heu vist prou de destorbs;

no crien més aquests corbs que al fi 'ns arrencan los ulls...

Voléu curar de debé los mals que actualment sufriu?

Es molt senzill: elegiu un representat com jo.

No us vull causar la molestia de feryos ma historia viva,

además de que m' ho priva ma tradicional modestia.

En mi 'l poble hi trobará lo que 'l hi convé avuy dia:

un pare, un oncle, una tia, un avi, un cosí, un germà;

Jo estudiare atentament las vostres necessitats,

deixantvos regenerats del tot y en un santiamen.

Fentme propi 'l vostre viure y 'l vostre modo de se,

si ploréu jo ploraré, si riheu me veuréu riure.

Je 'us portaré tota mena d' adelantos é invencions.

Us faltan un ó dos ponts? Jo 'n construiré una dotzena.

Necessitéu un ramal de carril? Jo 'l fare.

Voléu ayguat? Jo us daré lo diluvi universal.

Vos convé una carretera? Pues carretera hi haurá.

En fi, us fare arregar gangas de tota manera.

Ara vosaltres pensau lo negoci ab detenció y sense cap prevenció.

Espero que m' votareu Declaro a la fas del món de si acás surto nomenat ha de se ab legalitat, sense trampas; si non, non.

Conciutadans: lo moment de la luita va acostantse; ánimo, pit y esperanza, y a votá unánimement. Lo decoro del partit, lo mateix interés vostre, tot m' assegura y demostra que respondreu al meu crit. Endavant, jals vostres puestos!

Firmat:

Fulano de Tal.

¿No es aquest lo modo usual, lector, de fer manifestos?

C. GUMÀ.

ASSEGURAN que 'l Papa vol marxar de Roma.

Y diuen més encare: diuen que si surt de Roma serà per anarse'n a Fransa y establir-se.

Ja veuran com poch a poch lo Papa 's posarà la tiara a tall de gorro frigi.

¿Vaja ho veieu carlins? Ja no 'us poden fiar de ningú, ni del ciutadà Papa.

Lo govern s' ha proposat que 'ls republicans no menjin.

L' altre dia 'ls alicantins estaven obsequiant ab un banquet de despedida al Sr. Maissonnave, ex-ministre de la República, y a mitj dinar va presentarse la policia declarant disolta la reunió.

Si volém menjar no tenim més que un remey. Menjarnos als conservadors.

Las classes passivas de Madrid van reunir-se per acordar que votarian al govern, en vista de que 'l ministre de Hisenda va prometre no aumentarlos los desquentos.

Las classes passivas no defensen ni a la monarquia ni a la república; ni als fusionistas, ni als conservadors.

Defensen una idea més pura y més elevada y sobre tot més sabrosa: defensen los cigrons.

Sempre m' ho havia pensat.

Se presentavan pel districte de las Aforas l' inginyer català Sr. Puig y Valls y un impressor de Madrid, molt amic de 'n Romero, un tal Labajos.

Lo Sr. Puig y Valls podrà ser tant inginyer com vulga; pero 'ls seus adversaris tenen més ingeni qu' ell, y han tingut l' habilitat de rifarse'l...

Avuy no hi ha a las Aforas més candidat que 'l Sr. Labajos.

Aquesta candidatura representa una taca de tinta de imprenta sobre un dels districtes més industrials y més republicans d' Espanya.

Pochs dias avants de las eleccions celebrava l' iglesia la festivitat de la Verge del Miracle.

Patrona de las mesas conservadoras.

Una màxima:

Lo qui estafa cent duros va a presiri. Lo qui estafa un' acta, va a las Corts a fer las lleys per las quals ha de regirse 'l país.

Una penitenta al entrar a l' iglesia per anarse a confessar, se topa ab una amiga seva que té la mà ficada dintre de la pica del aygua beneyta.

—Ay, ay ¿qué fas Lluïseta? l' hi pregunta.

—Mira aquí, cumpleixo la penitencia que m' ha donat lo vicari. L' Enrich va ferme alguns petons a la mà y 'l confés m' ha manat que la tingui set minuts dintre de la pica de l' aygua beneyta.

—¿Ah sí?... Donchs no seré jo qui 'm confessi.

—¿Y aixó?

—Perque a mi 'l que menos m' hi faria pendre un bany d' assiento.

En Martos, després d' ensorrar a l' esquerra, projecta celebrar un meeting per exposar los principis baix los quals créu possible lligar a la democracia 'l trono.

Res més senzill: s' agafa a un demòcrta de la corda de D. Cristino, l' mateix D. Cristino serviria pel cas: se l' hi posa un collar al coll y se l' lliga a un petje del trono.

Ey, entenémnos: es necessari lligarlo ab llangonissas.

L' escena a Alicante, en la colegiata, durant las festes y solemnitats del Dijous Sant.

Estava l' Abat donant la comunió a varios dependents del municipi, quan un canonge comensa a cridar, tractant al abat de canalla y alsa un ciri molt gruixut a tall de bastó disposat a rompreli la crisma. L' arcalde va posar pau al galliner.

Però l' endemà divendres va haverhi huelga de capellans, deixant de assistir a la professó del Sant Sepulcre.

Bè diuen que a la primavera la sanch fa moviment y de la dels capellans... no 'ls en dich palla.

Però vamos a veure ¿quien es ella?

En Martos ha romput l' esquerra.

¿Qué volen ferhi? Quan D. Cristino era petit rompia todas las joguinas.

Y are qu' es gran també.

—¿Sabrian dirme perque a Madrid diuen Carrera de San Gerónimo y aquí Carrer de Sant Geroni?

—Home aixó está molt aviat entès: la d' allà es la dona y la de aquí es l' home, y com qu' ella es madrilenya y ell catalá, naturalment, viuen divorciats.

Qui sortirà aquí a Barcelona per majoria, es cosa que ja ho sabem; qui sortirà per minoria alguns encare ho ignoran.

Però jo 'ls ho diré: sortiran dos constitucionals.

Per una rahó molt senzilla, perque quan los constitucionals governin, aquestos deixin sortir a dos conservadors.

Los polítichs son catufols
quan l' un puja l' altra baixa,
la política una cinia
y l' pobre país es l' ase.

Lo primer dia que va cantar en Massini, un senyor que volia sentirlo aná al despaig y 's trobá ab lo cartell que diu: «Quedan despachadas todas las localidades.»

—Lo segon dia l' hi succehi l' mateix.

Y l' tercer igual.

Y vels' hi aquí que l' bon home, tot cremat exclama:

—Home, aixó ja es massa. Si van fentho aixis lo públich se cansarà de venir a buscar localitats inútilment, y al últim no tindran un' ánima al teatro.

Un eco de confessorari.

A una viuda que 's confessava l' hi deya 'l confés:

—Hauria de fer celebrar alguns sufragis per l' ánima del seu espós.

—¿Y perqué pare? Si es al Cel no 'ls necessita, y si es al infern no hi valdrán sufragis que 'l salvin.

—Es veritat, pero y si es al purgatori?

—Ah, aixó ray si es al purgatori, que s' hi estiga... Bè bè l' hi correspon per la vida arrastrada que va donarme.

Sistemas de govern.

Democràtic: governar lo menos possible. Respectar la llibertat de tothom y fer respectar la ley.

Esquerrà: Voler menjar del presupuesto y en lloch de posar las dents a la tallada, mossegarse 'ls dits.

Fusionista: Menjar, beure y no fer res. Y al final, en lloch de pendre's l' ou, deixarsel' amagar.

Conservador: Fer tornar al país la pell de gallina, tirarlo a l' olla y repartir lo caldo entre 'ls companys.

Carlí: Menjarse 'l país a la brasa y que sangueji.

A Cabra hi havia un estanquer llicenciat de la primera guerra civil.

Declarat cessant, l' estanch ha sigut concedit a un llech exclaustrat qu' en calitat de tal ve cobrant una pensió del govern.

L' estanquer de Freginals ha sigut substituït per una persona que té l' mérit de ser llicenciat... en ambos derechos.

Llicenciat de las filas carlistas y llicenciat de presiri.

Fumantlos envenenavan
los cigarros del estanch;
pro 'ls que venguin aquests manos
ab l' oló envenenarán.

Un fumador va per encendre un misto; pero per més que fa no pot lograrho: l' misto permaneceix incombustible.

—Per mi, exclama, dintre d' aquest misto hi ha un bombero; per més que frego no se 'm vol encendre.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA.—Ver-si-fi-ca-da.

2. MUDANSA.—Maig-Vaig-Faig-Raig-Faig.

3. CONVERSA.—Olot-Coloma-Setze.

4. QUADRAT DE PYRAULAS.—R O S A
O R O S
S O L E
A S E S

5. GEROGLIFICH.—Com més escolas, menos ases.

Han endevinat todas las solucions los ciutadans Pau Mongraba y C.^a, Dos Liberals, Nas de punta inglesa, Prou si torno y Deuhet de Reus; n' han endevinadas 4 Espanyol mort de gana, Crospis y Un Carrado Llagosterench; 3, Un altre Crospis; 2, Calderi Montbuyench y 1 no més Un Bismarck.

XARADAS.

I.

Si es inversa la primera
que hu-dos al peix es segü.
Tersa-prima veurás tu
qu' es ciutat; pero extrangera.

Molt se respecta y estima
a la hu-doble y acentuada;
per guanyar tersa girada
hi ha qui passa la hu-tres-prima.

Qui no té prima en plural
ja pots di qu' es esgarat;
y es per cert una ciutat
catalana, lo total.

UN TAPÉ Y F. DE T.

II.

Qui parla baix en conversa
segona-terça,
quí fa comptes ó numera
prima-tercera

Y 'l Tot es noya bufona
que té la cara molt mona.

DEUET DE REUS.

SINONIMIA.

A Total vaig aná un dia
y al café jugant al tot-
vaig guanyar a men-nebot
un tot que sempre 'n beuria.

NAS DE PUNTA INGLESA.

TRENCA-CLOSCAS.

P. GALLOSTRA.

Ab las anteriors lletras formar un poble de Catalunya.
PEPET SIMPÀTICH.

GEROGLIFICH.

QUIM

:

XII

la

PII

la

J. DE DONNA JUANITA.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endevinallas dignas d' insertarse, 'ls ciutadans Pepet Simpàtich, Espanyol mort de gana, Deuhet de Reus, Nas de punta inglesa, J. Prats y N. Graciós de Reus y Joanet Tarragoni. Las demés que no s' anomenan no 'ns serveixen com y tampoch lo qu' envian los ciutadans Un Garrigós, Pelit de Reus, J. E. Molins de Rev, P. G. Vendrell, Un Nen, Adios, Joan Calavera, Un València de Valencia, Crospis de Vilasar, J. P. de Vidreras, F. L. de Vilumara, L. Bia, y S. Sanjuan.

Ciutadà Joanet Tarragoni: Insertarem geroqlifich y trenca-caps. —J. Prats y N. Id. conversa. —Nas de punta inglesa: Id. sinonimia y rombos. —Deuhet de Reus: Id. casi tot lo que 'ns envia. —Pepet Simpàtich: Id. Id. —Dos Liberals: Id. Id. —Crospis: Id. quadrat y rombo. —Carrado Llagosterench: Id. conversa y un geroqlifich. —Pau Mongraba y C.^a Id. casi tot lo que 'ns remet. —Un Tajaret: No recordem lo dels epigramas: lo trenca-closcas pot aprofitarse. —S. C. Roda: Creyem que més val deixarho corre y recordarse 'n per un' altra vegada. —J. M. y L.: Insertarem trenca-closcas y dos logogrifos. —M. t. n. R. C. Publicarem lo que 'ns remet. —Un Tenorio: Id. un rombo y dos logogrifos. —Un cristià: Id. quin numerich. —Un Bismarck: Id. casi tot lo que 'ns remet. —Salerito del mundo: Idem rombos. —Quivis Quovis: Id. un trenca-closcas y un geroqlifich. —Dos Cocins: Id. un logogrifo y un rombo. —S. Gomila: Gracias per haverse recordat de nosaltres trobantse fora de Catalunya. —Pantorrillas de Cabrit: Publicarem ters de silabas y trenca-closcas. —T. E. y Lloranset de Reus: Id. mudansa, rombo y trenca-caps. —P. R. y Q. Vendrell: No podentse probar, val més deixarho corre. —F. Al-berti y J.: Publicarem trenca-closcas y mudansa. —Bonifaci Malcarat: Esta molt bé y gracias. —Nyit de la Bepa Rol: Lo quadrat es fluix: respecte a lo que 'ns diu no tenim cap motiu per estar agraviats, y mirarem de complaurel. —J. P. Una mica llimat podra publicarse, tant més quant té trossos molt bonics. —Sir Byron: Com sempre, moltes paraulas, poca sustancia y bastantes caigudas. —Figorio de M.: Publicarem geroqlifich y conversa: gracias per la noticia. —S. B. Perelada: P. M. Bataguer y J. X. Santa Coloma: Quedan complascuts.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj, 20.

Barcelona, Imp. de Lluís Tasso Arch del Teatro 21 y 23.

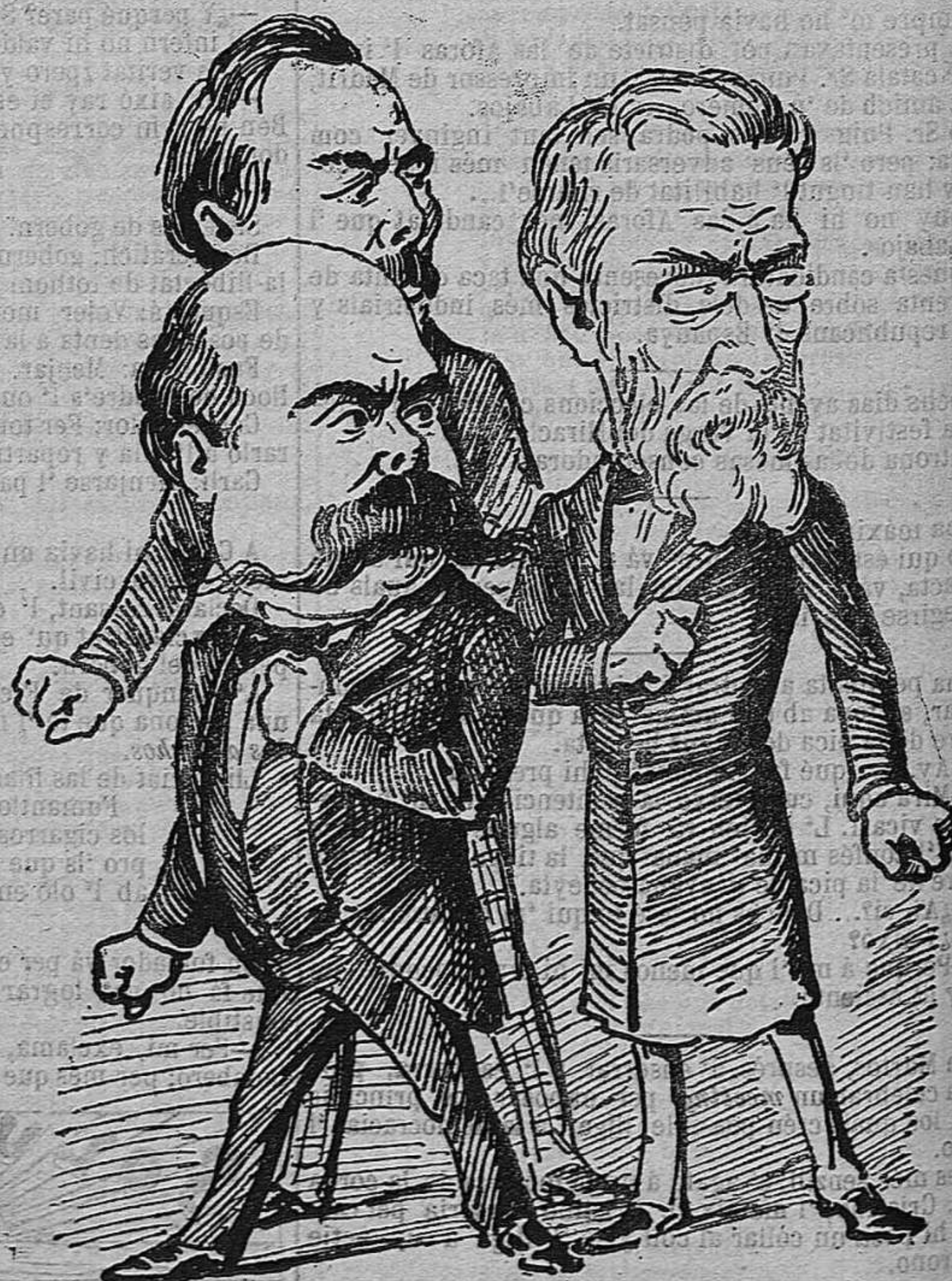
Qui tè la ratera, tè la pastera.

—Caritat pels pobres mancos..... Un districtet per la mort de Dèu.

—D. Práxedes, nosaltres som més conseqüents que vosté..... Nosaltres votém sempre ab lo govern.

—¿Y vosaltres á qui votéu?
—¡A Dèu!